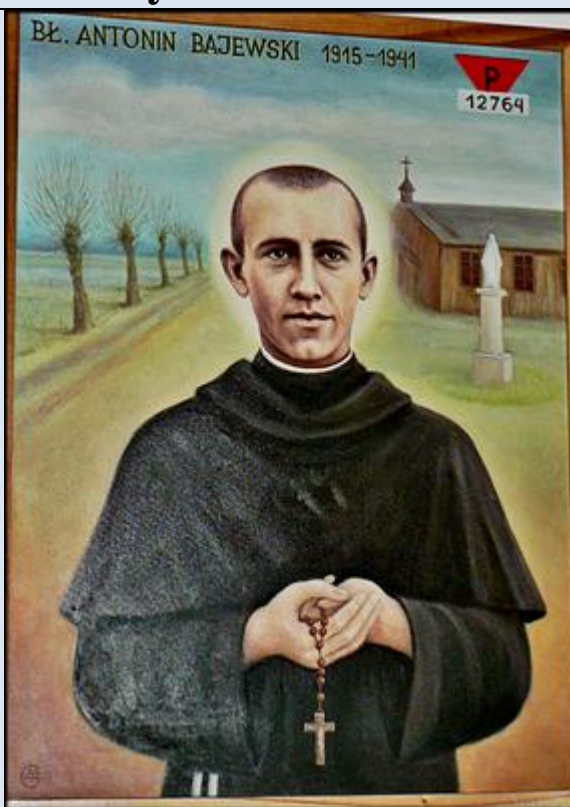

Bł. Antonin Jan Bajewski (1915-41) męczennik, beatyfikowany w 1999 r.

1. Licheń, haft w baz. MB Bolesnej Król. Polski (za ołt. gł.), P1920779- 29.08.'12.
A40,2- Niepokalanów, ob. w kp św. Maksymiliana M. Kolbego

Wybitnie uzdolniony poliglota, był zastępcą przełożonego klasztoru w Niepokalanowie o. Maksymiliana Kolbe. W czasie okupacji został wraz z nim aresztowany przez Niemców i wywieziony do Oświęcimia, gdzie już pierwszego dnia brutalnie go pobito.

Jan Bajewski przyszedł na świat 17 stycznia 1915 r. w Wilnie. Po ukończeniu szkoły powszechnej wstąpił do Gimnazjum Realnego im. J. Lelewela, a później do Gimnazjum Humanistycznego im. A. Mickiewicza. Był wybitnie uzdolniony, szybko przyswajał wiedzę. Znał biegle kilka języków.

W 1933 r. zdał maturę i rozpoczął naukę w Wyższym Seminarium Duchownym w Wilnie. Rok później je opuścił, wstępując do Zakonu Braci Mniejszych Konwentualnych w Niepokalanowie, gdzie przyjął imię Antonin. Studia teologiczne kontynuował w seminarium duchownym franciszkanów w Krakowie.

W 1938 r. złożył śluby wieczyste, a tuż przed wybuchem wojny otrzymał święcenia kapłańskie. Po powrocie do Niepokalanowa przełożony klasztoru o. Maksymilian Kolbe uczynił swoim drugim zastępcą, czyli wikarym. Jednocześnie został redaktorem nowo założonego pisma „Miles Immaculatae” – łacińskiego odpowiednika wydawanego przez franciszkanów miesięcznika „Rycerz Niepokalanej”.

Gdy wybuchła wojna, znajdował się w domu wypoczynkowym poza Niepokalanowem, gdzie przebywał ze względu na słaby stan zdrowia. Dzięki temu uniknął pierwszego aresztowania w połowie września 1939 r., które spotkało wszystkich zakonników przebywających w tamtej chwili w klasztorze.

Gestapo po raz kolejny pojawiło się w Niepokalanowie w lutym 1941 r. O. Bajewski wraz z o. Kolbe i dwoma innymi zakonnikami trafił wówczas do więzienia na Pawiaku. Dwa miesiące później został przewieziony do Oświęcimia, gdzie już pierwszego dnia pobytu oprawcy skatowali go noszonym przy boku, zawieszonym na pasie franciszkańskim, różańcem. Tylko dlatego, że nie chciał do podeptać.

Mimo iż był słabego zdrowia i chorował na tyfus, starał się pomagać innym więźniom. Ryzykując życie, pełnił posługę kapłańską, spowiadał i udzielał ostatniego namaszczenia. Miał w zwyczaju powtarzać: „Z Chrystusem jestem przybity do krzyża”. Wyczerpany pracą i chorobą zmarł 8 maja 1941 r. Ciało spalono w krematorium.

O. Antonin Bajewski został beatyfikowany 13 czerwca 1999 r. w Warszawie, podczas siódmej podróży apostołskiej Jana Pawła II do ojczyzny. Jako jeden z siedmiu franciszkanów znalazł się w gronie 108 polskich męczenników z okresu II wojny światowej.

Paweł Brojek

Źródło: franciszkanie.pl

<https://prawy.pl/9143-obozowi-oprawcy-pobili-go-wlasnym-rozancem-bl-antonin-bajewski/>

zob. *Święci w Polsce i ich kult w świetle historii*
<http://sancti-in-polonia.wietrzykowski.net/2a.html>
<http://sancti-in-polonia.wietrzykowski.net/7a.html>

WEZWANIA DO 108 BŁOGOSŁAWIONYCH MĘCZENNIKÓW II Wojny Światowej
http://nitecki.wietrzykowski.net/Nitecki_108.Meczennikow.pdf

Jeżeli nie zaznaczono inaczej, to zdjęcia: Jan Nitecki